

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2022. AUGUSZTUS - SZEPTEMBER

"A tanítványok pedig valamennyien elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek módjában áll, valami segítséget küldenek a Júdeában lakó testvéreknek." (ApCsel 11, 27)

A TARTALOMBÓL:

*Maradék-
Óvoda átadási ünnepség*

A TARTALOMBÓL:

*Gyermekmisszió
Biztos pont egy bizonytalan
világban*

Túrmezei Erzsébet

OSZTÁS

Ahányszor a fülemben cseng,
mint édes, kísértő zene:

„Nézd, milyen gazdag a világ! Neked
ez is hiányzik, az is kellene!”

– s a szívemben

Visszhangosan dörömböl valami:

kívánság, vágyak... hirtelen

elkezdnek akkor – osztani.

Feleletül a kísértő zenének

minden vélt hiányt összeszámolok.

Osztóm az ige,

hogy „Egy a szükséges dolog!”

És az eredmény mindig a hálaének.

Van Jézusom! Megnyílt a mennye felettem!

Semmivé foszlik hiányok sora.

S indulhatok tovább elégedetten:

szegény világnak gazdag vándora.

Imádság

Drága Urunk Istenünk!

Ma is magasztalunk és dicsőítünk Téged, egyedüli
üdvözítőnket és megmentőnket. Dicsőítünk, mert
csak Te vagy méltó rá. Magasztalunk, mert csak
Te tudsz úgy szeretni, ahogy senki más. Ez hálával
tölt el bennünket, bár tudjuk, hogy soha nem
tudunk eléggé hálásak lenni, de köszönjük, hogy
Te tudsz képessé tenni az imádságra, amiben nem
csak hálát adhatunk, amiért gondoskodsz rólunk
és olyan sok ajándékkal ellátsz, hanem el tudjuk
sorolni bűneinket és kéréseinket egyaránt.

Ezért alázatosan ma is fel szeretnénk sorolni
neked mindazt, amivel megbántottunk Téged
és embertársainkat. Szánjuk és bánjuk azokat a
bűneinket is, aminek nem vagyunk tudatában,
hogy rosszat csináltunk, mondtunk vagy
gondoltunk. Bocsásd meg mulasztásainkat is,
amikor tehettünk volna valamit a Te dicsőségedre
és nem tettük meg.

Kérünk Urunk, ezért formálj bennünket, hogy
mindinkább tudjunk hasonlítani a mi Urunkra
Jézus Krisztusra, taníts minket alázatra,
segítőkészségre, hogy betöltsük küldetésünket itt
a földön.

Imádkozunk gyermekeinkért, hogy bölcsen
használják ki a nyári szünetet, majd a Te
segítséggeddel induljanak óvodába, iskolába.
Imádkozunk oktatási intézményeinkért, hogy
gyermekeink ott is Téged ismerjenek meg.
Imádkozunk a tanárokért és hitoktatókért.
Imádkozunk a fiatalokért, hogy minél többen és
minél előbb ismerjenek meg Téged. Imádkozunk
Egyházunkért, keresztyénekért szerte a világban.
Könyörülj meg rajtunk, hogy lehessünk hű
szolgáid Jézus Krisztus által. Az Ő nevéért kérünk,
így hallgass meg most és csendben elmondott
személyes imádságainkat is. Amen

Halász Dániel, lelkipásztor

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITATOK.....	3
AZ IGE MELLETT	14
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	16
Maradék.....	16-21
Újvidék.....	22
Gyermekmisszió.....	24
Zárónyilatkozat.....	25
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	26

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTATOK

2022. AUGUSZTUS

- 1** **HÉTFŐ•** **BOGLÁRKA,** **BOGLÁR** **Eszter 3**
- Az udvari emberek, térdet hajtók kicsinyessége, besúgása, egy vezető hiúsága, gögje, személyes bosszúja, lelketlen cinizmusa, egy megvezethető király, illetve nyers anyagi érdekek együttese oda vezet, hogy elvi döntés születik egy nép, egy vallási közösség kiirtásáról. A kegyetlen terv, a sokak gyűlöletében összpontosuló energia mégsem ér célt, az emberileg megmászhatatlan mégsem következik be, mert Istennek más terve van. De ez már a következő részek tanulsága.
- RÉ 83 RÉ21 83 Jel 18
- 2** **KEDD•** **LEHEL,** **ÖZSÉB** **Eszter 4**
- „**Én is ugyanígy böjtölök..., azután bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is. Ha el kell vesznem, hát vesszek el!**” (16). Hatalmas kockázatot vállal Eszter azzal, hogy hívatlanul lép a király elé. Nem öncélúan teszi ezt, hanem a népéért. Nem önmagában vagy a vakszerencsében bízva, hanem az Úrban. Előbb böjtöl, azután cselekszik. A hit bátorsága nem bennünk van vagy a körülményekben rejlik, hanem az Úrtól kérhető el.
- RÉ 151 RÉ21 151 Jel 19,1–10
- 3** **SZERDA•** **HERMINA,** **KIRA,** **TEA** **Eszter 5**
- „**Mi járatban vagy, Eszter királyné? Mit kívánsz? Még ha országom felét is, megkapod!**” (3). A király megenyhül, ám Eszter mégsem ront ajtóstól a házba, visszafogott bölcsesség jellemzi. Mindent a maga idejében, a megoldást nem azonnal várva, sőt kényszerítve, hanem Isten kezébe téve türelemmel várni az alkalmas időt, mert a beteljesedés nem emberi erőfeszítés eredménye, hanem mindig Istentől jön.
- RÉ 61 RÉ21 61 Jel 19,11–21
- 4** **CSÜTÖRTÖK•** **DOMONKOS,** **DOMINIKA** **Eszter 6**
- „**Milyen kitüntetést és méltóságot adtak ezért Mordokajnak?... Semmit sem adtak neki**” (3). Olybá tűnik, mintha Mordokaj cselekedete, jótette feledésbe merült volna, és csak véletlenül kerülne újra elő a nevezetes történetek krónikájából. Most mégis megdicsőíttetik, ráadásul éppen a nagy ellenség, Hámán tevékeny közreműködésével. Ha néha úgy érezzük is, hogy a szavaink, a tetteink, az odaszánásaink nem érnek célhoz, bizonyosak lehetünk afelől, hogy az Úristen előtt semmi sem marad rejtve, ő számontartja azokat.
- RÉ 115 RÉ21 115 Jel 20,1–6
- 5** **PÉNTEK•** **KRISZTINA,** **KRISZTA** **Eszter 7**
- „**Alig hagyta el ez a szó a király ajkát, Hámán arcát már be is takarták**” (8). A bibliai gondolkodás szerint a bűnösöket tetteik árnyéka üldözi és végül utoléri. Az akasztófa, melyet másnak készített Hámán, saját vesztőhelye lesz. Szomorú sorsa figyelmeztet bennünket arra, hogy minden gondolatnak, szónak, cselekedetnek következménye van. Reménységünk abban lehet, hogy Krisztus érdeméért az Úr kegyelme és szeretete irántunk nagyobb, mint az ő igazsága.
- RÉ 263 RÉ21 159Jel 20,7–15

6 SZOMBAT• BERTA, BETTINA **Eszt 8**
 „Mert hogyan tudnám elnézni azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám elnézni rokonaim pusztulását?” (6). Mordokaj hitbéli helytállása, kitartása, Eszter bátorsága nem öncélú. Amit tesznek, a népért teszik, céljuk Isten népének mint fizikai és lelki közösségnek a megmentése, és fáradozásuk nem hiábavaló. Szolgálatuk a közösségért vállalt felelősség szép példája lehet számunkra.

RÉ 393 RÉ21 589 Jel 21,1–8

7 VASÁRNAP• IBOLYA, AFRODITÉ **Eszt 9,1–19**
 A halálra ítélt zsidók megmenekülésének egyetlen lehetősége a király pecsétjével ellátott és ezért visszavonhatatlan jogi dokumentum (8,8). A lehetőséget személyesen kellett beváltani a halál elkerülése érdekében (2). Megmenekülést lehetővé tevő visszavonhatatlan jogi dokumentumhoz hasonlítja Pál Jézus áldozatát is, ami hiteles igazolás a kifizetett adósságról (Kol 2,14). Az Isten felé eladósodott és örök halálra ítélt ember egyetlen lehetősége, hogy Istennél személyesen átvegye az új életéről szóló nyugtát. Személyesen kell rendezni, elkerülve a halált.

RÉ 33 RÉ21 33 • IÉ Mk 12,41–44 • Zsolt 33 Jel 21,9–27

Imádkozzunk a világ népeinek békéjéért, a fegyverek hallgatásáért.

8 HÉTFŐ• LÁSZLÓ, ESZMERALDA **Eszt 9,20–32**
 A sorsvetés, mely Izráel elpusztításának idejét jelölte ki, új ünneppé lett. Purimnak nevezték, mert Hámán púrt, sorsot vetett a gyilkosság napjára (24). Isten ismét megszabadította népét. Bánat helyett örömet, gyász helyett ünnepet szerzett. Az ünnep, miközben az életre és a szabadságra irányítja a figyelmet, előíze a halhatatlanságnak és a tökéletes szabadságnak, amely kizárólag Jézus Krisztusban adatik meg (Jel 19,7).

RÉ 104 RÉ21 104 Jel 22,1–7

9 KEDD• EMŐD **Eszt 10**
 Mordokaj bekerült a perzsa királyok könyvébe. Élete túlmutat önmagán. Nem csupán egy jeruzsálemi fogoly felemelkedésének esete (2,5–6), hanem magának Istennek a története, aki a legnagyobb homályosságban is jelen van. A hozzá ragaszkodó tökéletlen embereken keresztül megmutatja szabadítását (3). Munkája láthatatlan, de valóságos. Ezt ígéretei alapján a világban a hit szeme látja csak meg. Erre a látásra hív a halálos szabadítást követően a feltámadt Jézus is (Jn 20,29).

RÉ 486 RÉ21 661 Jel 22,8–21

10 SZERDA• LŐRINC **1Kor 1,1–17**
 A gyülekezet Pál szolgálata nyomán jött létre, ahol más tanítók is megjelentek. Működésük nyomán versengés támadt. A lényeg Krisztus helyett a „kedvenc lelkész” lett (12). A mai gyülekezeti konfliktusok túlnyomó része is személyek és anyagi kérdések körül forog, miközben sok bibliai, teológiai rendtelenséget eltűrünk. Pál levele kijózanít: a gyülekezet azok közössége, akik Jézus köré gyűlnek (13). Ez nem változhat meg!

RÉ 133 RÉ21 133 1Móz 1,1–25

11 CSÜTÖRTÖK• ZSUZSANNA **1Kor 1,18–31**
 Az ember tökéletes életre vágyik. Ennek elérésére kultúrák szerveződnek (21). A Jézus haláláról és feltámadásáról szóló evangélium is az ember által vágyott életet kínálja, miközben nem emberi termék (25). A kegyelemből kapott örök élet nem következik az ember bensőjéből, ahogy a keresztyén gyülekezet sem. Pál összeköti az evangéliumot és a gyülekezet valóságát, mely Isten kegyelmi munkájáról és az ember megmentéséről szól (30). A vágyott élet nem emberi erőfeszítéssel ugyan, de elérhető!

RÉ 230 RÉ21 756 1Móz 1,26–2,4a

- 12
PÉNTEK•
KLÁRA,
LETICIA
- 1Kor 2,1–5
- A gyülekezet középpontja Jézus személye és munkája (2). Ennek meghallásához és megértéséhez Isten embereket használ. Őket gyakran ízlés vagy szimpátia alapján értékeljük. Az élő kapcsolatot Isten és ember között azonban Jézus személye teremti meg. Ő biztosítja a folytonosságot is a gyülekezetek életében. A megfeszített Krisztushoz való ragaszkodás alapján ítéljük meg az egyházi szolgálakat és önmagunkat is (4)!
- RÉ 466 RÉ21 728 1Móz 2,4b–25
- 13
SZOMBAT•
IPOLY
- 1Kor 2,6–16
- Az emberi tervek érthetetlenek az állatok számára. Isten gondolatait sem képes más rajta kívül megismerni és megérteni (11). A Szentlélek lehetőséget teremt a világot és történelmet átfogó, változatlan isteni gondolatok megismerésére. Ez a terv az evangélium (12). Az isteni bölcsesség más keretrendszerbe helyez bennünket, mellyel egyedül nem, csak az ő jelenlétében tudunk megbirkózni (13–14).
- RÉ 368 RÉ21 542 1Móz 3
- 14
VASÁRNAP•
MARCELL,
MAXIMILIÁN
- 1Kor 3,1–5
- „...ki-ki úgy szolgál, ahogy megadta neki az Úr” (5). A szolgálat nem öncél, nem önmegvalósítás, hanem küldetés. Mindig döntő kérdés, hogy embereknek vagy az Úrnak szolgálunk-e, mert sohasem a szolgálattelvő személye a legfontosabb, hanem az őt küldő Úr. Pál, Apollós és Kéfás is csak eszközök a lélekmentésben, akik, mivel az Úrtól vették feladatukat, nem az irigység, a versengés, a viszály, hanem egymás szolgálatának kiegészítése által dicsőítik Istent. Kérjük az Úrtól, hogy ajándékozzon meg azzal, amit az ő dicsőségére továbbadhatunk!
- RÉ 34 RÉ21 34 • IÉ Mt 25,14–30 • Zsolt 34 1Móz 4
- Imádkozunk:** Adjunk hálát a Krisztusban kapott új élet ajándékáért, és Urunktól kérjünk látást, hogy mitől, miből és mire szabadított meg bennünket. Kérjük el, hogy hol, hogyan és mivel tudjuk őt dicsőíteni.
- 15
HÉTFŐ•
MÁRIA
- 1Kor 3,6–23
- „...csak Isten, aki a növekedést adja” (7). Miben növekedtem? Nőtt-e bennem az alázat, a békesség, a szeretet, nőtt-e bennem Krisztus? „Neki növekednie kell...” (Jn 3,30). Mennyi életemben még a számítás? Ki a legfontosabb tanítóm? A növekedést csak Isten adhatja! Akarok-e Isten szolgatársamat segítő eszköze lenni, tudva, hogy Krisztus az alap, az út és a cél, aki előtt számot kell adni minden benne hívőnek? (2Kor 5,10). Ő a szolgáló élethez mindent megadott!
- RÉ 392 RÉ21 590 1Móz 5
- 16
KEDD•
ÁBRAHÁM,
RÓKUS
- 1Kor 4,1–13
- „Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgálait, és Isten titkainak sáfárait” (1). Aki megtalálta Jézus Krisztusban az „elrejtett kincset”, Isten királyi uralmát, az a legnagyobb gazdagság részese lett, mert Jézusban tárul fel ez a titok, „minden ember” megmentéséről. Ma milyen testi vagy lelki vagyonnal kell sáfárkodnom? Úgy látnak-e engem az emberek, mint Krisztusnak alárendelt életű, tőle függő „vagyonkezelőt”?
- RÉ 251 RÉ21 223 1Móz 6
- 17
SZERDA•
JÁCINT,
ARIKA
- 1Kor 4,14–21
- „Kérlek tehát titeket: legyetek az én követőim!” (16). Ez az ige is Jézus Krisztus követését kívánja meg. Pál nem önmagát akarja előtérbe helyezni (Gal 1,8) csak azt várja el, hogy őt is annyiban kövessük, mint ő is Krisztust (1Kor 11,1). Akikre hívó életük miatt példaként tekintünk, ők is azt várják el, hogy a bennük élő Krisztus legyen számunkra is a legfontosabb. Így vegyünk példát másokról, és vigyük is azt tovább!
- RÉ 228 RÉ21 207 1Móz 7

- 18
CSÜTÖRTÖK•
ILONA,
ILKA
- 1Kor 5**
„Távolítsátok el azért a gonoszt magatok közül!” (13). A bűn sohasem semleges. A gyülekezet Krisztus-központúság helyett nem lehet bűn- vagy én-központú, mert mindkettő szeretetlen közömbösséget eredményez. A rend a bűntől való elszakadásban, és a Krisztushoz való ragaszkodásban áll helyre. El kell választanunk a jót a hitványtól (Jer 15,19)! Az új életben „járás” bennünk és körülöttünk kezdődik.
RÉ 206 RÉ21 475 1Móz 8
- 19
PÉNTEK•
HUBA
- 1Kor 6,1–8**
„Miért nem túrítok el inkább a kárt?” (7). A per testi veszteség után lelki kárt is eredményez, mégpedig a testvérnek. A megbocsátás (Mt 18,21) és Krisztus követése azt is jelenti: „...engedd át neki a felsőt is!” (Mt 5,40). Jövőbeli szerepünk, állapotunk gyökeresen meg kell hogy határozza jelen életvitelünket (1Jn 3,3). Melyiket választjuk: a kapzsi megtorlást vagy az elégedő megbocsátást? A testi szenvedés után a lelki nyereséget? (Mk 8,36; 1Tim 6,6). Így még barátokat is gyűjthetünk vele a mennyben (Lk 16,9).
RÉ 205 RÉ21 163 1Móz 9
- 20
SZOMBAT•
ÁLLAMI
ÜNNEP•
ISTVÁN,
VAJK
- 1Kor 6,9–20**
„Minden szabad nekem, de nem minden használ...” (12). Egyénnek, egyháznak, nemzetnek a külső szabadságát alkotmányunk biztosítja. Mi tudjuk, hogy az Úr Jézusban nekünk adatott új kenyér, az új életünk tápláléka biztosíthat igazi belső szabadságot is, melynek feltétele a szeretet. E szeretet szabadságának Krisztus a mértéke mind felebarátaink, mind önmagunk felé. A szabadság, ami nem használ, kárt okoz valakinek és rabságot eredményez, illetve gyűlöletet is önmagam és társaim felé. Szabad vagyok-e már a bűntől az új életre?
RÉ 40 RÉ21 40 • Zsolt 40 1Móz 10
- 21
VASÁRNAP•
SÁMUEL,
HAJNA
- 1Kor 7,1–16**
Pál apostol a házasság szentségére hívja fel a figyelmünket. A Biblia tanítása szerint a házasság kizárólagos. A házaspár nincsenek alávetve egymásnak, egyik fél sem ura vagy szolgálja a másikat. Szerelmükben eggyé válnak, miközben mindketten a saját kegyelmi ajándékukkal gazdagítják kapcsolatukat, s próbálnak mindent megadni a másikat, amire lehetőségük adódik. Ez nagyon modern felfogás egy olyan korban, mikor a nőket leginkább szolgáskorban tartották. A keresztyén házasságban az egymás iránti hűség, megbecsülés és tisztelet van a hangsúly.
RÉ 35 RÉ21 35 • IÉ Mt 5,17–20 • Zsolt 35 1Móz 11
- Imádkozzunk** azokért a testvéreinkért, akik kétségek között, reményvesztetten, kiábrándultan nem értik, milyen öröm az evangéliumért, az evangélium szolgálatában élni.
- 22
HÉTFŐ•
MENYHÉRT,
MIRJAM
- 1Kor 7,17–24**
Az életünk bármely pontján jöhet az a pillanat, mikor választ kell adnunk Isten hívó szavára. Azonban nem szabad tévesen értenünk az Úr hívását. Nem kell mindenkinek otthagynia addigi hivatását ahhoz, hogy érdemben válaszolni tudjon. A mai szakaszunk azt erősíti, hogy régi életünkben maradvá annak új tartalmat adjunk. Ne féljünk bizonyosságot tenni a Krisztusban elnyert szabadságunkról!
RÉ 447 RÉ21 292 1Móz 12
- 23
KEDD•
BENCE,
SZIDÓNIA
- 1Kor 7,25–40**
Pál úgy véli, mindenkinek az a legjobb, ha aktuális családi állapotán nem változtat. Az eljövendőkre nézve, a Krisztus-várást tekintve egyfajta megszentelt állapotot tanácsol. Nem érdemes a földi bajainkba belebonyolódni, hiszen azok csak megkötöznek minket. Így talán érthető, miért írja ezeket a „mintha nem” formulákat. A család, a bánat, az öröm, a földi javak mind semmissé válnak majd, nem lesz értékük, amikor a „...világ látható alakja elmúlik” (31).
RÉ 503 RÉ21 698 1Móz 13

- 24 SZERDA• BERTALAN, JONATÁN 1Kor 8
 Ismereteink, tudásunk rátarti magatartást eredményezhet. Mikor többnek gondoljuk magunkat a másiknál, hajlamosak vagyunk elfelejtkezni az igazán fontos értékekről. Nem a műveltség és a képzettség, hanem a szeretet visz közelebb mind egymáshoz, mind Istenhez. Amikor elkezdünk megismerni valamit, minél többet tudunk róla, annál inkább be kell látnunk a hiányosságainkat. Ezzel szemben a szeretet ismeretet is eredményez, s csak azzal tudunk építő módon növekedni. Vigyázzunk, hogy a tudás göggyével véletlenül se romboljunk!
 RÉ 55 RÉ21 55 1Móz 14
- 25 CSÜTÖRTÖK• LAJOS, PATRÍCIA 1Kor 9,1–18
 Pál mint a gyülekezet alapítója a korinthusi gyülekezetnek részletesen felsorolja, mely jogaival nem élt. Lemondott az ellátásáról, előjogairól, az adományokról, mert számára nem megélhetés, hanem belső kényszer, hogy az Úr szavát hirdesse. Azt mondja, „**jaj nekem..., ha nem hirdetem az evangéliumot!**” (16). Nekünk is szól, hogy ugyanígy gondolkodjunk, s merjünk előállni az igével! Így lehetünk Pál társai az evangelizációban, s tehetjük mi is vele együtt ingyenessé Krisztus örömhírét az arra szomszédoknak.
 RÉ 295 RÉ21 453 1Móz 15
- 26 PÉNTEK• IZSÓ, TÁLIA 1Kor 9,19–23
 Az evangélium hirdetése érdekében szabad, sőt olykor érdemes elvegyülni a minket körülvevő közegben. Ez nem az elveink vagy a hitünk feladását jelenti, sokkal inkább azt, hogy megengedjük, hogy közel kerülhessenek hozzánk embertársaink. Mikor aztán ők maguk látják, hogy alapvetően nem különbözünk tőlük, akkor bizonyosságot tehetünk arról, hogy ők is, mi is ugyanolyan megváltásra szoruló emberek vagyunk. Az ilyen alkalmazkodás nem megalkuvás, hanem lehetőség, hogy többeket megmentsünk az örök életre.
 RÉ 166 RÉ21 201 1Móz 16
- 27 SZOMBAT• GÁSPÁR 1Kor 9,24–27
 Bármilyen célt tűz ki az ember az életben, felméri, hogy a siker érdekében mi mindent kell teljesítenie, mi mindenről kell lemondania, mennyi áldozatot kell hoznia. Csekély, világi díjakért is képesek vagyunk ezt megtenni. Mennyivel nagyszerűbb mindent megtenni a mennyei diadalért! Itt nem másokat, hanem önmagunkat kell leküzdenünk, s ráadásul a győzelem bizonyosan adatik mindazoknak, akik meghallják a hívó szót, és az evangéliumért indulnak el.
 RÉ 229 RÉ21 291 1Móz 17
- 28 VASÁRNAP• ÁGOSTON 1Kor 10,1–13
 Csodálatos történelemszemléletre tanít bennünket Isten Lelke: mindenkori népe küzdelmeit a pusztai vándorlással szemlélteti. Az Egyiptomból kivonulók idegen földön jártak, gonosz kívánságok, paráznaság, bálványimádás, zúgolódás kísértette őket – de az Élet felé meneteltek. Ha te is meghallottad az ő Életre hívó szavát, vigyázz, hogy el ne ess! Számolj azzal, hogy a szíved utolsó dobbanásáig bármivel kísérhető vagy! Azt se feledd, hogy az Úr hű, és képes megtartani azokat, akik hozzá kiáltanak.
 RÉ 112 RÉ21 112 • IÉ 2Sám 12,1–10. 13–15a • Zsolt 112 1Móz 18
- Imádkozzunk** az új tanévre készülődő pedagógusokért és diákokért.
- 29 HÉTFŐ• BEATRIX, ERNA 1Kor 10,14–11,1
 A 10–12. fejezet a közösség fontosságára helyezi a hangsúlyt. Szakaszunkban a közösség értékelésére szólít fel az ige. Józan megítélést vár tőlünk (15): ha a bálványáldozat az ördöggel kapcsol össze, az úrvacsora pedig Krisztussal – miként gondolja azt bárki, hogy a két közösséget lehet párhuzamosan működtetni?! Legyünk abban is követői Krisztusnak – Pállal együtt –, hogy az Úr közösségét és dicsőségét keressük.
 RÉ 436 RÉ21 352 1Móz 19

30
KEDD•
RÓZSA

1Kor 11,2–16

A közösség megélésére is vonatkozik az a hagyomány, amelyet a korinthusiak elfogadtak (2). A zsidó és pogány közösségekben a nyilvánosság előtt megjelenő asszony fátyollal fedte a haját – ez jelezte a férjéhez tartozást. Ahogy Krisztus alávetette magát Istennek, úgy vesse magát alá a férfi Krisztusnak, az asszony pedig férjének – erre tanít az ige. Az, hogy valaki erősnek vagy szabadnak gondolja magát, nem jogosítja fel „csak azért is” egy másfajta életre. Ha asszonyként dicsőséget akarsz adni férjednek, férfiként Krisztusnak, alázattal fogadd el azt, akivé teremtett az Úr.

RÉ 487 RÉ21 662 1Móz 20

31
SZERDA•
ERIKA,
BELLA

1Kor 11,17–34

Amikor hosszú ideig nem úrvacsorázhatunk (például vírusjárvány idején), akkor értékelődik fel igazán, hogy milyen fontos az Úrral és az egymással való közösségünk. Amíg az étkezésünk a testi életünk része, addig a sákramentum a hitünket erősíti az örök életre. Meg kell tanulnunk megbecsülni azt, amit kizárólag az Úrtól kaptunk, hiszen ő szó szerint a testét és véréát adta értünk. Ha Krisztus ennyire becsülte az övéit, én is becsüljem, s amikor csak lehet alázkodjak meg előtte bűnbánattal, s adjak hálát a vele és az egymásért való közösségért.

RÉ 437 RÉ21 362 1Móz 21

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTATOK

2022. SZEPTEMBER

1
CSÜTÖRTÖK•
EGON

1Kor 12,1–11

Isten népe nem önmagáért, vagy jótékonyságból szolgál, hanem mert az Úr erre indít, s ehhez mindenféle lelki ajándékkal ellát. Miközben Lelke „személyre szóló” karizmat ad, ebben nem az egyén lesz naggyá, hanem az Úr. Ráadásul mivel egyiknek ilyen, másiknak olyan ajándékot ad, egymásra utaltak vagyunk.

RÉ 432 RÉ21 347 1Móz 22

2
PÉNTEK•
REBEKA,
DORINA

1Kor 12,12–31

A felfuvalkodott (hívó) ember úgy gondolja, hogy minden és mindenki tőle függ, és nélküle megáll az élet. Azonban minden élet az Úrtól jön. Szentlelke volt az, aki az övéit Krisztusba oltotta, ő az, akivel betöltekeztünk, és akivel naponta „ítat”, éltet minket az Atya. Ahogyan a testrészeink kiegészítik egymást, s az a közös cél, amit a fej meghatároz, úgy egészítik ki egymást a megváltottak, s teszik azt, amit az Úr parancsol. Alázattal kérhetem Urunktól: érzékenyítsen a testvéri közösségre.

RÉ 395 RÉ21 821 1Móz 23

3
SZOMBAT•
HILDA

1Kor 13

A legkiválóbb úton szolgálhatunk igazán, s ez a szeretet útja. Ez nem a szépre, jóra törekvés, vagy a másik tisztelete, hanem „mégis-szeretet”. Te utálatos vagy, én mégis szeretlek. Így szeretett minket az Úr Jézus: mi a bűnt szerettük, ő azonban nem akart minket ebben az állapotban hagyni, szeretete megváltott. Ha engedem, hogy hasson rám a szeretete, akkor ez engem is arra indít, hogy tudjak nemet mondani a negatívumokra, és igent a pozitívumokra.

RÉ 234 RÉ21 548 1Móz 24,1–27

4 VASÁRNAP• ROZÁLIA **1Kor 14,1–25**
„Törekedjete a szeretetre...” (1). Pál értékpiramisának csúcsán Isten szeretete állt. Nem mondta azt, hogy aki nem prófétál vagy nem szól nyelveken, abban nem lakhat a Szentlélek. Sem azt, hogy az igazi megtérés jele a nyelveken szólás, és az szükséges Isten jobb megismeréséhez. Azt állította, hogy a hit feltétele Jézus Krisztus áldozatának elfogadása. Ez nem élmény, ami után kézzátétel által a Szentlélek-keresztiséget külön kell kérni. Aki hitre jut, Isten ígéje és a Szentlélek által jut hitre. Egyébként intett is: a lelki gazdagodásokat szolgálja a gyülekezet épülését, ne a magatokét! (4). Az ima és az értelem soha nem szakad el egymástól (5.12.17.18.28)!

RÉ 4 RÉ21 4 • IÉ ApCsel 9,1–20 • Zsolt 4 1Móz 24,28–49

Imádkozzunk református lelkipásztoraink családjáért, hogy családi életük is hitelesítse a szolgálatukat.

5 HÉTFŐ• VIKTOR, LŐRINC **1Kor 14,26–40**
„Isten nem a zűrzavarnak... Istene” (33). A korinthusiak hajlamosak voltak a Lélek gyümölcsét és a lelki ajándékokat összekeverni. A lelki ajándékok különbözőek lehetnek, de a Lélek gyümölcse minden hívő életében ugyanaz! A hit gyümölcse annak a bizonyítéka, hogy a krisztushívőkben él Isten Szentlelke. Szentleket venni és Szentlélekkel beteljesedni két különböző dolog. Nem mi birtokoljuk a Szentleket, hanem a Szentlélek akar lakni bennünk.

RÉ 463 RÉ21 826 1Móz 24,50–67

6 KEDD• ZAKARIÁS **1Kor 15,1–11**
„...Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint..., feltámadt a harmadik napon” (3). A reformáció hozta el azt az időt, amikor újra Isten szavát tették a protestáns keresztyének hitéletének meghatározó zsinórmértékévé. Sokan hajlamosak elfelejteni azt, amit a reformátorok vallottak a négy alaptételben: egyedül Jézus Krisztus által lehet üdvösségünk, egyedül kegyelemből van üdvösségünk, egyedül hit és nem cselekedetek által üdvözülünk, egyedül a Szentírásból ismerhető meg az Istenhez vezető út. A korinthusiakat is erre emlékezteti Pál.

RÉ 347 RÉ21 519 1Móz 25

7 SZERDA• REGINA **1Kor 15,12–34**
„...hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nem támadnak fel a halottak?” (12). Isten szava igaz, és az ő létezése is tőlünk független valóság. Ha mindaz, amit a Biblia tanít, nem igaz, akkor valóban minden hiábavaló. Akkor az igaz, amit sokan vallanak: „Carpe diem”, élvezd a mai napot. „...együnk és igyunk, mert holnap úgyis meghalunk” (32). Ámde..., minden igaz, amit a Biblia ír.

RÉ 421 RÉ21 773 1Móz 26

8 CSÜTÖRTÖK• MÁRIA, ADRIENN **1Kor 15,35–58**
„A halál fullánkja a bűn...” (56). Pál azt írja, hogy amikor véget ér valakinek a földi élete, akkor sem ér véget a létezése, a halál nem pont, hanem kettőspont. A romlandó test nem örökli a romolhatatlanságot, akik hitben haltak meg, „alszanak” a feltámadásig. Akik pedig még élnek, amikor Jézus másodszor jön el, azok az Istentől ígért dicsőséges testre változnak el. Erős reménysége ez minden keresztyének!

RÉ 409 RÉ21 6141Móz 27,1–33

9 PÉNTEK• ÁDÁM **1Kor 16,1–12**
„...azt, ami tőle telik...” (2). Sokan félreértik az adakozásról szóló bibliai tanítást. Úgy gondolják, hogy az egyház kér pénzt. A református keresztyén gyülekezetekben azonban semmi sem kényszer. Nincs kötelező, jövedelem utáni tizedfizetés, de van szabad akaratból adott adomány. Hálából adhatunk Isten céljaira, mert már eddig is annyi mindent kaptunk tőle! A hit bátorsága az, ha szabadon rábizzuk a pénzügyeinket, és tapasztalni fogjuk áldását!

RÉ 452 RÉ21 4461Móz 27,34–46

- 10 SZOMBAT• NIKOLETT, HUNOR 1Kor 16,13–24
 „...álljatok meg a hitben...” (13). Pál tudja azt, hogy nem lehetséges megállni a hitben saját erőnkéből. Aki azonban minden dolgát az Istentől kapott szeretetre alapozza (14), annak ez is sikerülni fog. Ma az ilyen hitben erős, szolgáló férfiakból van nagyon kevés. Apátlan nemzedékek nőnek fel, és ezen csak Isten tud változtatni. Az intés azonban nem csak a férfiaknak szól. A nőknek ugyanúgy meg kell erősödniük a hitben. Jézus a mi élő reménységünk, akiben hiszünk!
 RÉ 499 RÉ21 6681Móz 28
- 11 VASÁRNAP• TEODÓRA, IGOR 2Kor 1,1–11
 „...amiképpen részestársak vagytok a szenvedésekben, ugyanúgy a vigasztalásban is” (7). Az apostol a szenvedésről úgy beszél, mint ami nem végső állomás, hanem csak küszöb a vigasztalás ajtaján. A szenvedésnek következménye van. Isten gyermekei bizonyosak abban, hogy a legjobbat készíti Urunk a szenvedők számára. Nincs hiábavaló szenvedés, sőt jutalom nélküli szenvedés sem azok számára, akik Krisztus feltámadásának vigasztalását elfogadták.
 RÉ 51 RÉ21 51 • IÉ Lk 10,25–37 • Zsolt 51 1Móz 29
- Imádkozzunk:** Urunk! Adj minél több imádkozó testvért, küldj minél több munkást a te szántóföldre. Erősítsd gyülekezeteinket, hogy Isten országát egyre többen óhajtás! Amen.
- 12 HÉTFŐ• MÁRIA 2Kor 1,12–22
 „...Isten szentségével és tisztaságával, nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével jártunk a világban...” (12). A gyülekezetek plántálásának alapelvét fogalmazza meg Pál, amely Korinthusban is tökéletesen érvényesült. Az elhívott és a szolgálatra elküldött apostol Isten kegyelme által végzi missziói munkáját. Isten megszenteli és megtisztítja az ő munkatársát és annak szolgálatát, hogy a mennyei akarat megvalósuljon. Isten országának terjedéséhez elégtelen az emberi bölcsesség. A kegyelem mindenre elégséges.
 RÉ 200 RÉ21 289 1Móz 30,1–24
- 13 KEDD• KORNÉL 2Kor 1,23–2,4
 „...sok könnyhullatással írtam nektek, nem azért, hogy megszorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet...” (4). A könnyhullatás levele bemutatja a gyülekezetéért mindent vállaló apostolt. Nem szomorítja meg őket, inkább könnyeivel tisztogatja lelki sebeit. Pál örömet vinne, azaz evangéliumot azok közé, akik vele együtt örülnek, és azokhoz is, akik egyelőre szomorúságot okoznak. Az örömhír terjedését nem gátolhatja sem az apostol szomorúsága, sem a bánatot okozók indulata. Isten igéje mindenekelőtt való!
 RÉ 42 RÉ21 42 1Móz 30,25–43
- 14 SZERDA• SZERÉNA, ROXÁNA 2Kor 2,5–17
 „Most viszont inkább bocsátsatok meg neki, és vigasztaljátok meg...” (7). A gyülekezet ismeri, akiről szó van. Megtörténhetne a világban szokásos igazságszolgáltatás. Krisztus közösségében azonban más rend van. A megbocsátás megvédi a bűnöst, nehogy eleméssze a szomorúság. A bűn nyilvános, de a vétkezőt megmenti a gyülekezet szeretete, amit Krisztustól tanult. „...bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk...”
 RÉ 478 RÉ21 474 1Móz 31,1–21
- 15 CSÜTÖRTÖK• ENIKŐ, MELITTA 2Kor 3
 „...ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre” (18). A gyülekezetben a hittel fogadott igehirdetés Isten Lelke által arcunkat Krisztus arcához fordítja. Amint a teremtéskor az ember Isten-arcúvá lett, azonképpen az Újszövetség népe Krisztus-arcúvá formálódik. De az ember mindenkor kész az elesésre. Az apostol meghirdeti az őszinte megtérést, amely megnyitja a szüntelen dicsőség korszakát. Imádkozzunk ezért!
 RÉ 445 RÉ21 720 1Móz 31,22–54

- 16
PÉNTEK•
EDIT,
DITTA
- 2Kor 4,1–6
- „...ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán” (6). Isten igéje világosságot gyújt, amit a hit elfogad, és azzal éli a maga sorsát. Voltak és lesznek, akik sötétségben tévelyegnek. A világosság hordozói nem haszontalan díszként kapták a mennyei fényt, hanem eszközként, amely által Isten dicsőségének ragyogását egyre teljesebb valóságban észlelik. A Krisztus arcáról visszatükröződő dicsőségben megújul az élet, és egyre több ember sötét világát ragyogja.
RÉ 265 RÉ21 158 1Móz 32
- 17
SZOMBAT•
ZSÓFIA,
HILDEGÁRD
- 2Kor 4,7–18
- „Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért...” (11). Törékeny cserépedényként telnek születésünktől fogva napjaink – egészen halálunkig. A hitetlen értéktelennek minősíti sorsát, a hívő felfedezi, hogy ő mégis áll, és nem is akarhol, hanem a halál révén. Megállni megpróbáltatások és ellenségek között csakis Jézussal lehet, aki a halálból örök életre menti meg követőit. Álljunk készenlétben, szüntelen szolgálatban és egymás iránti szeretetben.
RÉ 406 RÉ21 619 1Móz 33
- 18
VASÁRNAP•
DIÁNA
- 2Kor 5,1–10
- „...van Istentől készített hajlékunk...” (1). Amikor az ember az elmúlásra gondol, azok a dolgok jutnak eszébe, amelyek elmúlnak az étellel: ideje, kapcsolata, tettei, mert nincs pulzusa, nincs életjele. Az apostoli tanításban pedig így szól az evangélium: az elveszett, tökéletlen emberi után jön az örökkévaló, tökéletes és isteni. Ez pedig a hitnek minden rosszon felülemelkedő tudata. Nem egyszerűen a reménye, hanem a hitből fakadó igaz vigasztalást adó ismerete.
RÉ 52 RÉ21 52 • IÉ Ézs 12,1–6 • Zsolt 52 1Móz 34
- Imádkozzunk** a teremtésért és annak bölcs védelméért!
- 19
HÉTFŐ•
VILHELMINA
- 2Kor 5,11–21
- „Mert Krisztus szeretete szorongat minket...” (14). Pál hitelességét azzal igazolja, hogy Krisztus „nyomására” végzi missziós munkáját néha intellektuális tudatossággal, néha spirituális elragadottsággal. A szorongatás fizikai és átvitt értelemben sokszor kényelmetlenséget jelent, de ami igazán stabil, igazán hatékony és érvényes, az mind szorításban van. Különösen is igaz ez az isteni kinyilatkoztatás hirdetésére.
RÉ 464 RÉ21 726 1Móz 35
- 20
KEDD•
FRIDERIKA
- 2Kor 6,1–10
- „...úgy éljete, mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét” (1). Minden úrvacsora megünneplése intellemmel zárul. Valóságos veszély az, hogy valamit értünk, elfogadunk, aztán mindezt eldobjuk magunktól. Mélységes bűnbánattal köszönjük meg neki azt a nagy atyai türelmét, amelyet nekünk ajándékoz, amikor levegőnek nézzük az emberi, isteni gesztusokat, hiábavalóvá tesszük az ő nagy jóságát.
RÉ 471 RÉ21 831 1Móz 36
- 21
SZERDA•
MÁTÉ,
MIRELLA
- 2Kor 6,11–18
- „Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában...” (14). Külső és belső erők kompromisszumra, megértésre, tapintatra, elnézésre indítanak. Az apostol szavai határozottan szólnak ez ellen. Ennek oka nyilván az, hogy vannak olyan személyek, gondolatok és cselekedetek, amelyeket krisztusi létünk miatt nem lehet tolerálnunk. Az ilyen igával szemben Jézus arról az igáról szól, ahol az iga másik felében ő van, és nem a bűn (vö. Jn 17,15).
RÉ 500 RÉ21 681 1Móz 37

22 2Kor 7,1–7
 CSÜTÖRTÖK• **„Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat...”** (1).
 MÓRIC Sok minden motiválhat bennünket a jóra. Azt már Szókratész óta tudjuk, hogy a jónak az ismerete nem biztos, hogy a jó cselekvésére fog indítani. Az meg sok keserőséggel, külső és belső fájdalommal jár, ha görcsök, félelmek, fájdalmak és büntetések kellene ahhoz, hogy helyesek legyenek döntéseink és tetteink. Milyen kiváltság az számunkra, hogy minket isteni ígérek inspirálnak a testi és lelki tisztaságra.

RÉ 198 RÉ21 190 1Móz 38

23 2Kor 7,8–16
 PÉNTEK• **„Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre...”**
 TEKLA, (10). Nem szeretünk szomorkodni. Pál apostol ugyanakkor vállalja, hogy szomorúságot
 LINA is kénytelen okozni címzettjeinek. Azért, mert van olyan szomorúság, például az önismeretem miatti szomorúság, amely javamat szolgálja. Bárcsak többet szomorkodnánk, szégyenkeznénk, bánkódnánk szavaink, tetteink, vágyaink mérlegelése, értékelése után.

RÉ 276 RÉ21 718 1Móz 39

24 2Kor 8,1–15
 SZOMBAT• **„...először önmagukat adták az Úrnak...”** (5). Az adakozás kezdetektől fogva szerves
 GELLÉRT, része a vallásos életvitelnek. Ugyanakkor éppen az adakozásunkkor lóghat ki a lóláb, és
 MERCÉDESZ hullhat le a lepel, hogy milyen gyarlók is vagyunk. Az özvegyasszony két fillére hatalmas összeg volt, mert az volt mindene. Fontoljuk meg, hogy a mi adakozásaink a fölöslegünknek mekkora hányadát teszik ki. Nem is beszélve arról, hogy erényeinkből mennyit adunk át az Úr szolgálatának, és gyarlóságunkból mennyit adunk föl az Úr szolgálatáért.

RÉ 155 RÉ21 213 1Móz 40

25 2Kor 8,16–24
 VASÁRNAP• **„...gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is”** (21).
 EUFROZINA, A pontos és gondos elszámolás ad jó lelkiismeretet, ha rosszindulatú emberek támadnának
 KENDE minket. Fogadjunk örömmel munkatársakat ennek adminisztrációjához. Elsősorban Istennek tartozunk számadással, de a gyülekezet előtt is kötelezettségünk a beszámoló. Tiszta és átlátható pénzkezeléssel a látszatra is ügyeljünk, ne adjunk támadási felületet ellenségeinknek!

RÉ 248 RÉ21 683 • IÉ Gal 5,25–6,10 • Zsolt 100 1Móz 41,1–36

Imádkozzunk a teremtett viláért.

26 2Kor 9
 HÉTFŐ• **„...aki bőven vet, bőven is arat”** (6). Az adakozás nem gazdasági kérdés, hanem hitvallás.
 JUSZTINA Egy szegény embernek is van mit adnia, és a gazdag is képes pénzzavarba kerülni. Nem érzi, hogy bőségben él, és nem tudja nélkülözni a fölöslegét sem. Ne méricskéljük, mennyit adjon más, magunkat szánjuk oda a szegénynek. Az adománykérés nem a vagyonosoknak szól, hanem a hívőknek, akik tudják, hogy a gazdag Isten ajándékaiból élnek, és az adakozás magvetés.

RÉ 101 RÉ21 101 1Móz 41,37–57

27 2Kor 10,1–11
 KEDD• **„Krisztus szelídségével és gyöngédségével...”** (1). A kommunikáció már önálló tudomány.
 ADALBERT A készség fejleszthető például csöndes hanghordozással és beszédmóddal. A szelídség és gyöngédség azonban nem (csak) stílus kérdése. „Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj” (Lk 6,45). Ha erőszakosan követelözünk, gúnyolódunk vagy bírálunk másokat, a félelem vagy sértettség szól belőlünk. Krisztus Lelke győzzön le, akkor is, ha igazunk van!

RÉ 6 RÉ21 6 1Móz 42

- 28
SZERDA•
VENCEL 2Kor 10,12–18
- Nem ott kell prédikálni az evangéliumot, ahol már valaki végzi ezt, hanem ott, ahová nem megy el senki. Könnyű önjelölt prófétaként más nyomdokában járni, magvetését illetéktelenül learatni. Ki viszi el a vigasztalást és örömhírt azoknak, ahol már vagy még nincs igehirdető? Apró falvakba, kis gyülekezetekbe vagy lakótelepek dzsungelébe. Aki Istenre figyel, tőle kapja a munkaterületét és határait.
- RÉ 398 RÉ21 251 1Móz 43
- 29
CSÜTÖRTÖK•
MIHÁLY 2Kor 11,1–15
- „...**támogatást fogadtam el...**” (8). Van, aki éhen hal, de nem kér, nem is fogad el másoktól semmit. Pedig nemcsak adni kell megtanulni, hanem elvenni is. Pál apostolt támadták azért is, mert ingyen végezte a szolgálatot Korinthusban. Nem akart a terhükre lenni, ezért más gyülekezetektől fogadott el támogatást. Alázatra van szükség ahhoz, hogy a szeretettel és tapintattal adott adományt jókedvűen elfogadjuk. Hiúság vagy gőg akadályoz abban, hogy kérj vagy elfogadj?
- RÉ 434 RÉ21 720 1Móz 44
- 30
PÉNTEK•
JEROMOS,
MÉDEA 2Kor 11,16–33
- „...**gyengeségeimmel fogok dicsekedni**” (30). Furcsa szókapcsolat. Legtöbbször az erejűnkkel, a munkájukkal, a sikereikkel és a tehetségükkel szoktak kérkedni, esetleg a származásukkal vagy a leszármazottaikkal. A gyengeség szégyen, titkolni kell. Aki sok szenvedésen megy át, és közben az őt erősítő Istenre mutat, az már nem erőtlen. Mivel dicsekedünk mi?
- RÉ 345 RÉ21 711 1Móz 45

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2022. augusztus 7-én valamint szeptember 4-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

AZ IGE MELLETT

Agabosz próféciája

„Ezekben a napokban próféták jöttek le Jeruzsálemből Antióchiába. Előállt egyikük, név szerint Agabosz, és a Lélek által megjövendölte, hogy nagy éhínség lesz az egész földön. Ez be is következett Klaudiusz idejében. A tanítványok pedig valamennyien elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek módjában áll, valami segítséget küldenek a Júdeában lakó testvéreknek. Ezt meg is tették, és elküldték Barnabással és Saullal a gyülekezet elöljáróihoz.” (ApCsel 11,27-30)

Az átlag bibliaolvasó ember azt hiszi, hogy a prófétáknak csak az ószövetségi időkben volt feladatuk és küldetésük. S most itt az őskeresztyén időkben is találkozunk egy prófétával név szerint Agabossal. Érdeemes megnézni, hogy a Krisztus teste tagjairól mit ír Pál apostol „Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká rendelt az Isten az egyházban, másodsor prófétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatévő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, különféle nyelveken szólásra.” (1Kor 12,28). De ugyanezt írja az efézusiaknak is Pál apostol: „És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétául, ismét másokat evangélistául, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket s szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére...” (Ef 4,11-12). „Mert ráépültek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkö pedig maga Krisztus Jézus” (Ef 2,20). Így egyáltalán nem csodálkozunk azon, hogy Jeruzsálemből egy csoporttal próféta is érkezik Antióchiába. „A Lélek által megjövendölte, hogy nagy éhínség lesz a földön. Ez be is következett Klaudiusz idejében” (28).

A próféta nem magától szólal meg, hanem az Úr Lelke által szól, s amit elmond, azért mondja el, hogy az embereket figyelmeztesse. Klaudiusz császár 41-54-ig uralkodott. Palesztinában az éhínség 46-48-ban volt. Ez a figyelmeztetés a gyülekezetben nem talál süket fülekre, hanem „a tanítványok valamennyien elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek módjában áll, valami segítséget küldenek a Júdeában lakó testvéreknek” (29). Az ősgyülekezet példája ma is figyelmeztet, hogy a prófétai szó azért hangzik el, hogy az ember vegye észre a másikat, amennyire tőle telik, igyekezzen segíteni azokon, akik rászorulnak valamire. Ez nemcsak

élelmiszert jelent, hanem, mint ismerjük az egyház történetéből, a türelmi rendelet után Cseh és Morvaországban élő református testvéreink is segélykiáltással fordultak a magyarországi testvérekhez. Hisz ’ irodalmat, könyveket, kaptak Németországból, ott a föld is követ termett, de nem voltak lelkipásztoraik. S innen Sárospatak környékéről ment el 70, vagy 74 lelkész, s tanulta meg a nyelvet és építette, pásztorolta az ottani gyülekezeteket. Építettek templomokat. Jó néhány templomban magyar felirat is olvasható volt még abban az időben is, amikor szinte mindegyiket végigjárhattam nem sokkal a türelmi rendelet 200-adik évfordulója után. Ma is hangzik a prófétai szó! Van-e nyitott fülünk azt meghallani? Van-e segítőkész szívünk „aszerint mint, kinek-kinek módjában áll” segíteni?

Ott, akkor nem vártak segélyszervezetekre – mert nem is voltak – , hanem „elküldték Barnabással és Saullal a gyülekezet elöljáróihoz”(30). Tulajdonképpen kézből-kézbe, szívtől szívig, gyülekezettől gyülekezetig jutott a segítség. Ez volt a gyakorlat a 2000-es bodrogi árvíz idején itt nálunk a református egyházban is. Amikor elterjedt, hogy több, mint 70 lakásba bement a Bodrog vize, s a templomunkat, a parochiánkat is körülfogta az ár. Gyülekezetek és egyéni adakozók őszinte szívvel segítettek. Úgy, mint az antiokhiaiak a júdeaiaknak annak idején. Legyen ma is nyitott fülünk és segítő kezünk a testvéreink felé!

Jakab kivégzése. Péter újabb fogsága

„Abban az időben Heródes király kegyetlenkedni kezdett a gyülekezet egyes tagjaival. Jakabot, János testvérét pedig karddal kivégeztette. Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, azzal folytatta, hogy elfogatta Pétert is. Akkor éppen a kovásztalan kenyerek napjai voltak. Miután elfogatta Pétert, börtönbe vetette, és átadta négy, egyenként négy tagból álló katonai őrségnek, hogy őrizték, mert a páskaünnep után akarta őt a nép elé vezetetni. Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez.” (ApCsel 12,1-5)

Napjainkban megdöbbenünk, egy-egy távoli keresztyén templom felrobbantásának hírére vagy amikor arról értesülünk, hogy egyik – másik muszlim vagy kommunista országban az egyes keresztyéneket is üldözik. Megdöbbszem, amikor hallottam, hogy Észak-Koreában, ha titokban összegyűlnek is a keresztyének istentiszteletre, énekelni nem mernek csak, úgy nevezett néma éneklés van, ami úgy néz ki, hogy bemondanak egy éneket, s a gyülekezet tátog. A hangokat kifformálják az ajkukon, de hang nem jön ki a torkukon, mert attól félnek, hogy valaki besúgja őket, s akkor az életükkel játszanak. Biblia helyett is színbibliát használnak, amit mi annak idején gyermek istentiszteleteken használtunk. S ha a fekete színt mutatják fel, akkor mindenki a bűnein kezd elmélkedni, ha a piros színt, akkor pedig a Krisztus Golgotán elfolyt vérére elmélkednek, és a megváltásról gondolkoznak. Mi is átértük pár évtizeddel ezelőtt, hogy titokban hozta a nagymama az unokát kereszteleteni. Vagy a gyerekeket konfirmálni távoli gyülekezetbe hozták el. Olyan is volt a gyakorlatomban, hogy az istenfélő pedagógus édesanya, aki a gyerekét példamutatóan járatta a konfirmandus órákra, azt kérte, hogy az utolsó órán, ami mindig a főpróba volt a kislányát konfirmáljam meg, mert arra már nem volt bátorsága, hogy ott legyen a gyerek az ünnepélyes konfirmáción.

Az őskeresztyén idők sem voltak üldözésmentesek. „Abban az időben Heródes király kegyetlenkedni kezdett a gyülekezet egyes tagjaival, Jakabot, János testvérét pedig karddal kivégeztette”(1-2. v.). Nagy Heródes (Mt 2) unokája I Heródes Agrippa, a rómaiak vazallusa egyesítette nagyapja birodalmát Palesztinában Kr. u. 41-44. Egy évtizeddel az Úr Jézus kereszthalála és feltámadása után a keresztyén gyülekezet

szépen gyarapszik, Heródes viszont a farizeusok és a sadduceusok befolyása alatt állt. Valószínű, hogy ezért fordul az egykori tanítványok ellen. Jakabot, a János testvérét egyszerűen karddal kivégeztette. Jakab a Zebedeus fia, az evangélista János testvére (Mk 1,19: 10,35 kk), aki a tanítványok közül az első mártír. Ennek a kivégzésnek az okát nem találjuk. Azt viszont elárulja a Biblia „Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, azzal folytatta, hogy elfogatta Pétert is” (3. v.). Noha az okát konkrétan nem ismerjük, hogy Pétert miért zárják börtönbe. Az viszont elgondolkodtató, hogy erősen őriztetni a börtönt. Pétert pedig „négy, egyenként négy tagból álló katonai őrségnek „(4) adják át. Meg akarta várni a zsidó páska ünnepet, s csak azután kívánta a nép elé vezetni, hogy ítéletet mondjanak fölötte.

„Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez”(5). A keresztyén gyülekezet feladata minden nehéz körülmény között az, hogy buzgón imádkozzon a megpróbáltatást szenvedő(k)ért. Ez az, amit ma is tehetünk bármilyen szenvedés éri szeretteinket. Újra fel kell fedezni az imádkozás csodálatos ajándékát ma is mindnyájunknak az egész földkerekségén. Az elkeseredés és a kiábrándulás helyett imádkozzunk és erősítsen a Krisztus szava:”Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek”(Mt 5,11-12).

Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

MARADÉK

Több táborozó, mint falu lakos

Írta:
Kovács Hargita
óvónő

Épphogy vége lett az iskolaévnek, június végén, máris pakoltuk a bőröndöket, mert meghívást kaptunk a zánkai Erzsébet-táborba, az egyházi iskolák hetére. Én a maradéki és újvidéki gyermekek kísérőjeként vettem részt, de Vajdaságból 52 gyermek kapott meghívást a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének szervezésében. Éjszaka Nagybecskerekéről indult meg a buszunk és sok óras utazás után megérkeztünk egy hatalmas komplexumba a Balaton-partján, ahol öt napot tölthettünk el.

A nagy tábornyitó est után ökumenikus istentiszteleten vettünk részt, melyet Kiss-Rigó

László, a Szeged-Csanádi Katolikus Egyházmegye püspöke és Balog Zoltán püspök, az MRE Zsinatának lelkészi elnöke tartott.

Az idén először szerveztek magyarországi egyházi iskoláknak külön tábor, melyben nagyobb jelentőséget tulajdonítottak annak, hogy a gyermekek hitbéli élménnyel is gazdagodjanak a sok szórakozási lehetőség mellett. A táborban narancssárga pólókban megtalálható Tesók-ból nem volt hiány, ők voltak azok a munkatársak, akik a gyermekeknek a programokat szervezték és kiviteleztek, de rajtuk kívül, fehér pólóban ún. Testvérekkel is találkozhattunk,

akik reggelenként rövid áhítatot tartottak és a lelki programokat szervezték (imasétákat, közös énekléseket, lelki műhelymunkákat) .

“Ebben a táborban több gyermek van, mint Maradékon lakosok”- figyelte meg az egyik résztvevő, s bizony igaza volt, mert 2800 táborozó volt ott, a kísérőkön és segítőkön kívül. Ez a nagy tömeg eleinte fokozott figyelmet és összpontosítást igényelt a gyermekek és kísérők részéről is, de gyorsan megszoktuk, hogy mikor és mire kell figyelni, amikor valamerre mozgunk vagy épp étkezünk több ezer

gyermek között egy hatalmas épületben.

A kötelező programok három téma köré csoportosultak: hazaszeretet, digitális-kompetencia és keresztyénség, de ezen kívül sokat strandoltunk valamint cirkusz, sárkányhajózás, sétahajózás, gólyaláb-színház és sok minden más színesítette a napjainkat és estjeinket.

Nagyon hálásak vagyunk a lehetőségért és reméljük, hogy jövőre egyházi szervezésben kapunk meghívást erre az igen gazdag, jól megszervezett és keresztyén szellemiségű rendezvényre.

Óvoda épület átadás

Írta:
Kovács Csaba
Segédlelkész

Ünneplés, izgalom, megkönnyebbülés, állami és egyházi vezetők reprezentációja, nagyobb ívet átkaroló magyar és vallásos nevelés kiteljesedésének kezdete. Fontos nap volt június 30. a maradéki reformátusok számára! Átadásra került a Bárka Református Óvoda épülete! A maradékiak nagy öröme, velünk ünnepeltek a Magyar Állam képviselői, hiszen a Magyar Állam támogatása nélkül az óvodai és iskolai előkészítő magyar nyelvű oktatás csak egy elérhetetlen álm maradna a helybeliek számára. Óvodánk nemcsak a magyarság védvára, hanem a reformátusság és a keresztyén hit fontos tartóoszlopa a közösségünk számára. Mindezért az ünneplésünk egyházi kerete, Istenünk színe előtt hordozása elkerülhetetlen volt.

Ünnepi istentiszteletünkön az Igét Zán Fábián

Sándor, a Kárpátaljai Református Egyházkerület püspöke hirdette Pál apostolnak a Galatákhöz írott levelének a 3. fejezet 26. verséből: Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által.

Igehirdetésében beszélt arról, amint az emberek önmeghatározása kihatott az ukrainai háborús helyzetre. A Teremtő Isten szemén keresztül kéne meghatározzuk magunkat, mint az Isten gyermekei. Isten törvénye, a nevelés és a népi szokások fogják nevelni az új óvodába járó gyermekeket, akik felnövekedvén újra vissza fognak találni Isten egyházához saját döntésükként. Nyelvektől, felekezetektől, szokásoktól függetlenül, mindnyájan a Krisztusba vetett hit által Isten fiai vagyunk! Ha mindnyájan közös Atyánkra tekintenénk, akkor még a háború is elkerülhető lenne, mivel a békés együttlét

lenne a célunk.

Az igazhirdetést követően, köszöntő beszédében Halász Béla, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház püspöke háláját fejezte ki Istenünk gazdag áldásáért, amely megvalósult ebben az épületben és Istenünk további áldó jelenlétét kérte az új intézmény, annak vezetősége, munkatársai és a benne gyarapodó gyermekek életére.

A szalagvágásnál jelen volt és beszédet mondott Potápi Árpád János Nemzetpolitikaért felelős államtitkár.

Az épület átadásának a koronája Istenünk áldásának a közvetítése volt, amely szolgálatot Szent Péter, a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház püspöke végezte. A Püspök úr hangja, mint egy mennydörgés, elnémította a zajongó tömeget, és minden fül Istenünk áldására figyelt. Őszinte reményünk, hogy a ránk következő időben is, hűen be fogja tölteni intézményünk a szerepét és a világ zajából újra és újra elő fog törni a magyar és Istenre mutató szót!

Ezek után következett az ebéd, az új épület pincéjének nagytermében, ahol pohárköszöntőt mondott Pánczél Károly, a Magyar Parlament

Nemzeti Összetartozás Bizottságának elnöke. Hálátelt szívvel, őszinte köszönettel tartozunk mindenkinek, aki szorgalmával, ügyességével, jelenlétével mérhetetlenül gazdaggá tette ezt a monumentális ünnepet a számunkra!
Soli Deo Gloria

Szórakoztató, szóra készítő hittan és anyanyelvápoló tábor

Írta:
Kovács Hargita
óvónő

Maradékon már hagyomány szerint egyben szervezik a hittan és anyanyelvápoló tábort, a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének köszönhetően. Az idén július 11-15-ig ez a szórakoztató, szóra készítő tábor a Bárka nevet viselte, nemcsak az újonnan átadott óvoda, hanem a tábor témája miatt is. A megmaradás, bátran kiállást szerettük volna a gyermekeknek átadni a hit és nemzet terén is. Reggeli áhítatokat, hittanórákat a gyülekezet lelkésze és segédlelkésze: Halász Dániel és Kovács Csaba tartották. Nőé és Dániel történetén keresztül arról tanultak a gyerekek,

hogyan mit jelent Istenhez hű maradni és nem a körülményekhez igazodni. A gyermekek többsége nem beszél jól magyarul, így fordítással zajlottak az áhítatok, de az énekek magyarul zengtek minden délelőtt arról, hogy a szívünk csendben az Úrra figyel és kérésünk is Jézushoz, hogy maradjon velünk. A néptánc mindig népszerű, s Bognár Ádámnak és Juhász Rékának köszönhetően ez az idén sem volt másképp, akik a tábor elején és végén is tánczással fokozták a jókedvet a mindennapos órákon kívül. Kézműves foglalkozásainkat Csikos Mária vezette,

aki varrást, nemezelést, hímzést és gyöngyfűzést is tanított a gyerekeknek. Az anyanyelvi foglalkozásokat és játékokat Csordás Vivien és Kovács Hargita óvónők tartották. Balog Irénnek köszönhetően nem maradt üres a hasunk sem, mert napi négyszeri étkezésünkről ő viselt gondot. Csepregi Pál gyülekezeti tagunknak pedig köszönjük a lovaskocsizás élményét az utolsó napon. Az 56 gyermek közül néhány újvidéki és

nyékincai táborozónk is volt, a korosztály pedig vegyesen óvodás kortól egészen középiskolásokig, így csoportokra bontva dolgoztunk, tanultunk és szórakoztunk a héten. Reméljük, hogy a tábornak köszönhetően a gyermekek kedvet kaptak ahhoz, hogy magyarul tanuljanak és forgassák otthon is a Bibliájukat bármilyen nyelven, mert úgy tudunk csak hűek maradni Hozzá!

ÚJVIDÉK

Történelem és magyarság

Fotók:
Stanyó Tóth Gizella,
Lukács Attila

A VMPE XXII. Apáczai Nyári Akadémiája

Írta:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

„Minden erőttökkel azon igyekezzetek, hogy az isteni szeretet éljen és működjön bennetek! Teljes szívvel kívánjátok a Szent Szellem ajándékát, leginkább a prófétálás ajándékát!(...) Aki pedig prófétál, az emberekhez szól: épülésükre, intésükre és bátorításukra. (1Kor14)

Megannyi kihívás, megpróbáltatás terheli világunkat, keresztyénségünket az utóbbi évtizedekben, de főleg éveken. Mindezek nem kis feladatok elé állítják mind a pedagógusokat, a szülőket, mind a diákokat. A Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesülete (VMPE) szervezésében (július 11-től 22-ig), két váltásban megtartott XXII. Apáczai Nyári Akadémia (ANYA) Tapasztald, hogy továbbhadhad!, a Természettudományi, a Történelem és magyarság, valamint az Osztályfőnöki szekcióin sem lehetett megkerülni a mindennapjainkat is átható kérdéseket. A Vajdasági Rádió és Televízió új székházában megtartott, nemzeti imánkkal kezdődött nyitórendezvény, majd a Leány- és Fiúkollégiumban megtartott előadások és a hozzászólások is valamelyest kötődtek korunk időszerű témáihoz.

A VMPE küldetése Vajdaságon/Délvidéken túl, meghatározó a magyarság identitás-megőrzésében, tudatosításában az egész Kárpát-medencében. Dr. Szili Katalin magyar miniszterelnöki megbízott, az ANYA megnyitóköszöntőjében megerősítette továbbá: *„Magyarország felelősséget kíván vállalni a határain túl élő magyar közösségekért is, részt kíván venni boldogulásuk, megmaradásuk szavatolásában.(...) Nagy kérdés, hogyan tudja a jelenleg rendelkezésre álló erőforrásoknak köszönhetően magunk és gyermekeink, unokáink számára szavatolni azt? Hogy a szülőföldön maradáson túl lehetőség nyíljon arra*

is, hogy egy megfelelő életminőséget teremtsenek maguknak. Az erőforrások végesek, klímaváltozás fenyeget mindannyiunkat, a téma tehát aktuálisabb nem is lehetne.”

Dr. Harmath Károly atyának, az újvidéki Ferences Rendház főnökének, a szentírási felvezető idézetre alapozott áhítatát követően Nagy Margit, a VMPE alapítóelnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke, újvidéki gyülekezetünk presbitere a Prédikátor könyve (3,1) versével kezdte nyitóelőadását:

„Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.”

– Tudjuk, hogy éltünk szakaszai nem egyformák: nemcsak az órák, a percek is különböznek. Mindennek rendelt ideje van. Isten az ajándékait az időre bízta a földön. Az alkalom az az idő, amely ajándékot hoz számunkra. Az időnek ellenszegülni akaró élet hazudni akar az időnek. (Muraközy Gyula)

A megtévesztő ember nem azt teszi, amit az idő parancsol neki, megfordítja Isten rendjét. Aki elmulasztja megtenni Isten parancsát, az előtt bezárul a reménység. Júdás csak egy nappal később a szeretettel és ezzel bezáródott előtte az üdvösség kapuja. Egy nappal később ráébredt, hogy kit árult el, de örökre elkészt.

A kilencvenes évek elején is kopogtatott az alkalom társadalmunk ajtaján. Sajnos hiába, a politikai rendszer hazudott az időnek, elmulasztotta az alkalmat. Meg

akarta állítani a nagy folyam futását, vissza akarta fordítani és tragédia lett belőle. Embertömegek váltak hontalanná, rokkanttá, szerencsétlenné. Hazudtak az időnek – a sajtóval karöltve –, és a hazugság romlott gyümölcsöt termelt. Most ezt kell elfogyasztaniuk. Ukrajnában is kopogtatott a társadalom ajtaján az idő, nem akarták meghallani és látjuk a következményeket. Mennyire váltunk e hazugság cinkosává? A pedagógustársadalom is ráébredt: romlott gyümölccsel fizetnek neki. Úgy tűnik, soká tartott az ébredés. Azok, akik már kezdettől fogva érezték a romlott gyümölcs undorító ízét, fehér hollónak, a hatalom szemében fekete báránynak számítottak. Mások, ámbár tudták, hogy romlott, lenyelték a hazugság gyümölcsét. Sokan azt állították róla, hogy ép, egészséges, mosolygó almát esznek, sőt a gyerekeket is ezzel etették. Hirdették a megtévesztő politikát, a tanokat ahelyett, hogy felháborodottan tiltakoztak volna ellene.

Nekünk, a Délvidéken ma már egyre kevesebb pedagógusunk van, sokan elvándorolnak, mint a vándormadarak és hívják magukkal az itthon maradottakat. A vándormadarak visszatérnek, és a fiókáikat itthon költik ki. A mi vándoraink csak nagyobb események, ünnepek kapcsán térnek haza. És bizony a gyermekeik nem szívesen jönnek velük. Az anyanyelvet, mint kopott ruhát levetik és idegen kultúra ruháját öltik magukra. Meg lehet-e állítani ezt a vándorlást? Nagy vonzóerő a jobb megélhetés. Tudjuk-e úgy nevelni a gyermekeket, hogy maradjanak? Van-e erre módszer, erő? Hiszem,

hogy nem fog mindenki elmenni. Hiszem, hogy Isten vezeti a népünket, csak meg kellene hallanunk a szavát. Nekünk határon túli magyaroknak közös sorsunk van.

Az idő kapuja még nyitva áll előttünk. Megmaradásunk újabb alkalmát hozza. A járvány, a természeti katasztrófák sora, a kultúra válsága figyelmeztet.

Aki most nem tud remélni, aki most is passzív szemlélőként vétekezik, nem fogadja el az idő ajándékát, elmulasztja az idő parancsát. Az eltelt időszakban csak egy kis csapat nem merült el a tétlenségben, ez a csapat hívta és hívja azokat, akik felismerték, ha dolgozunk, van remény a megmaradásunkra. 22 éve megszületett az Apáczai Nyári Akadémia. Felvidéken és Erdélyben már 30 éves évfordulót ünnepelnek. Újabb 30 évet kívánok nekik!

Wass Alberttől idézett Nagy Margit befejezésül:

„Jó emlékezni arra, amin keresztülmentünk. Az ilyen emlékezésben erő van mindig, és bizonyágtevés csüggedések ellen. S van benne bölcs tudása annak, ami emberi megpróbáltatások fölött magasan lebeg és méltóságos tisztán. Isteni igazságnak. Mely abban áll, hogy élünk. Mégis élünk. És süt reánk a nap.”

Az ANYA résztvevői Maradékon a Bárka Református Óvoda vendégei is voltak, majd megtekintették a Krušedol kolostort és Tekián a Mária-kegyhelyet, a Havas Boldogasszony búcsújáró templomot.

Az idei Apáczai Nyári Akadémián csaknem száz pedagógus és ötven előadó tanár vett részt, emelte ki összegezőjében Lukács Gabriella, a VMPE elnöke.

GYERMEKMISSZIÓ

Jézus mondja: „Kövess engem!”

A Gyermekmisszió ifjúsági tábora

Halász Renáta
Gyermekmisszió munkatárs,
pedagógus

Immár több mint 10 éve megnyílt a lehetőség, hogy a serdülő és fiatal korosztályt elvigyük Mrcsajevcire, a Gyermekmisszió országos táborozóhelyére. Idén július utolsó hetén került erre sor 55 személy részvételével. A fiatalok Vajdaság több településéről érkeztek Bácsfeketehegyre és onnan közös busszal indultunk tovább. Minden évben örömkre szolgál, hogy sok önkéntes, szolgálni vágyó fiatalt is magunkkal vihetünk, akik hét közben több feladatot is magukra vállalnak és szorgalmasan végzik.

Idői témánk: Kövess engem! E mondattal hívta el Jézus valamennyi tanítványát. Minden nap egy tanítvány életét, elhívását vettük át és utána erről beszélgettünk. Szóba került, mit jelent ma Jézus tanítványának lenni, mi az öröm benne, mik a nehézségek. Hogyan tudom

kimutatni naponta, hogy én Istenhez tartozom? Mit jelent a követés, a szolgálat? Mit vár el tőlem Isten, ha az Övé vagyok? A fiatalok nagyon nyitottak voltak minden témára, jól teltek a csoportbeszélgetések, közös foglalkozások.

A tábor helyszínén van medence, kalandpark, játszótér, sportpálya, ahol folynak a napi tevékenységek. De nem felejtkezünk el a közkedvelt kézimunka csoportról sem. A szép, madárcsicsergéssel teli erdei övezet még kedvesebbé teszi számunkra ezt a helyet. Minden évben ellátogatunk a Morava folyóhoz is, egy fürdés és rostélyozás erejéig.

Hisszük, hogy az Úr munkálkodik Igéje által a fiatalok szívében, lelki növekedést és megújulást ad! Imádkozunk fiataljainkért, a következő generációért!

Zárónyilatkozat

A NyEMRLSz Alapítvány „TANÚIM LESZTEK” 2022. június 30.-július 3. közötti hittudományi tanácskozásáról
Tahiban a Református Konferencia-központban.

A nyugat-európai gyülekezetek képviselői két éves szünet után folytatták hagyományos évi hittudományi tanácskozásukat. Fónagy Miklós ny. esperes megnyitó áhítata után, Soltész Miklós államtitkár ismertette a kormány egyházakat támogató intézkedéseit és az elért eredményeket. Dr Fabiny Tamás, a Magyarországi Evangélikus Egyház (MEE) elnök-püspöke írásban köszöntötte a tanácskozókat. Ódor Balázs, a Magyar Református Egyház (MRE) külügyi osztályvezetője beszámolt a diaszpóraszolgálatról és az együttműködés módozatairól.

A hittudományi tanácskozást református elkötelezettség és ökumenikus nyitottság jellemezte. Feladatként fogalmazódott meg a Nyugat-Európában élő magyarok megszólítása és integrálása a gyülekezeti közösségeinkbe. Idei kirándulásunk a Leányfaluban megnyílt Ravasz László emlékházba vezetett, ahol megemlékeztünk a közel nyolcvan éves Szolgálatunk alapítójáról.

Beszámolót hallgattunk meg a Pándy-Szekeres

házaspár elkötelezett kárpátaljai szolgálatáról, melyet imádságban hordozunk. Magyarné Balogh Erzsébet református lelkész felvázolta a MRE társadalmi misszióját. Dr Pócze István evangélikus lelkész bemutatta az Evangélikus Egyház szolgálatát, áttekintve a Magyar Evangélikus Tanácskozó Testület diaszpóra stratégiáját. Sorra vettük a nyugat-európai gyülekezetek helyzetét, megbeszéltük gondjaikat és örömeiket, mely sok hasonlóságot mutat a Kárpát-medencei állapottal. Megterveztük a párizsi gyülekezet 95 éves fennállásának novemberi megünneplését.

A Generális Konvent támogatja a Lelkigondozó Szolgálatunk tagfelvételét a közös Református Zsinatba.

A Sion-hegyi tanácskozás hitvallás az elkötelezett és folyamatos jövőbeni szolgálat mellett, a nyugat-európai magyar gyülekezetek megtartása és erősítése terén.

Aggódunk a szomszédban dúló háború miatt és imádkozunk annak mielőbbi befejezéséért. Tanácskozó közösségünket baráti légkör és testvéri összetartozás jellemezte, melyre Urunk megtartó áldását kértük.

A kiadvány hitelül: bekassyan@gmail.com

GONDOLATÉBRESZTŐ

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti
Múzeum

„Imádd az istenséget! Ez legelső rendszabás Pythagoras aranyverseiben; s úgy hiszem, méltán.”

Kölcsey Ferenc (1791 – 1838) elsősorban a himnusz költőjeként ismert a magyarok előtt. A Parainesis Kölcsey Kálmánhoz című műve kevésbé ismert ugyan, de meghatározó műve, 1834 és 1836 között keletkezett és 1837-ben jelent meg először. A címben szerepel a „rejtélyes” parainesis szó, mely görög eredetű és intést, bátorítást, buzdítást jelent. A szó továbbá jelenti a beszédek, különösen pedig prédikációk befejező részét, de jelent egy fajta retorikai műfajt is, az intelmeket. A magyar irodalomban az első intellem Szent István király intelmei Imre fiához, mely a kormányzás és birodalomirányítás rejtelmeibe vezeti be Imrét és az olvasókat. Kölcsey intelmei unokaöccséhez, Kálmánhoz szólnak és az erényes élet mibenlétét vázolja föl korának ifjú nemzedéke és a kései olvasók számára. Azonban a Parainesis nemcsak intellem, hanem buzdítás is az erényes életre.

Mit is értett Kölcsey erény alatt? „Ismerni a jót könnyebb, mint követni; sőt még az sem nehéz, hogy némelykor jó vagy éppen nemes tettet vigyünk véghez: de egész életedet meghatározott elv szerint intézve, sohasem tenni mást, mint amit az erkölcsiség kíván; s még akkor sem, midőn haszon, bátorlét, indulat heve vagy szenvedelem ereje másfelé ragad; ezt hívják erénynek” – írta Kölcsey. Az erényes élet az értelmes élet alapja, melyen ő tettekkkel, cselekedetekkel teli életet értett. Mégis kiért, kikért kell ezeket a cselekedeteket végrehajtani? Ellentétben a ma világának emberével: sohasem magunkért kell cselekedni, tenni, hanem mindig másokért. Kölcsey romantikus világában a családjáért, a nemzetéért és végső soron az egész emberiségért is tehetünk jót, de az ő megítélésében a nemzet jóllétéért, emeléséért, előbbrejutásáért cselekedni a legfőbb erényes tettek sorába tartozik. Mert ahogyan írja: „Kinek szívében a haza nem él, az száműzöttnek tekintheti magát mindenhol; s lelkében üresség van, mit semmi tárgy, semmi érzet be nem tölt.”

Atomizálódott világunkban szinte idegenül hatnak ezek a gondolatok. Mert valljuk meg őszintén, korunk jelmondata, a keresd saját boldogulásod és ne törődj másokkal (nemhogy egy egész nemzettel gondoldj) – kényelmes és egyénekenként hasznos álláspont és azt

gondolhatnánk gyorsan, számunkra is érzékelhetően megtérülő attitűd. S a legtöbb ember üzötten keresi-e a saját boldogságát és semmivel betölteni a tátongó űrt nem, tudja? Pedig Kölcsey óva int a boldogság hajszolásától! “Ki boldogságot vadász, árnyékot vadász” - mondja. A költő itt természetesen a klasszikus boldogságkeresésre gondol. Futunk valami után, amit nem tudunk megfogalmazni, elérni, megragadni. Kölcsey valójában a tettekben látja azt a megnyugvást, ami az egyének boldogságát elhozza. “Teljesített kötelesség s nemes törekvések önértéke küzdés s bánat közt is nyugalmat tenyész; s ha e nyugalommal, boldogság cím alatt megelégszel: annak megnyerése... bizonyos”. A boldogság elnyerése tehát a másokért, a családjáért, a nemzetéért vállalt áldozatok, kötelességek teljesítésében válik valóra.

Kölcsey szemlélete Isten ügyében is távol áll a mai kortól, ahol azt állítják, Istennel való kapcsolatunk ügye, magánügy. A romantikus költő Isten és a vallás ügyét nemzeti ügynek tartotta, de nemcsak a romantikus világszemlélet, hanem a protestáns világszemlélet ürügyén is. A nemzet ügye, minden református hívő saját ügye is egyben. Kölcsey szerint pedig ez a következőképpen teljesedik ki: „Semmi sincs, ami az emberi szívet annyira felemelhetné, következőleg az élet mindennapi jeleneteiben s a szenvedélyek és indulatok örök ostromában hozzáragadt szennytól annyira megtisztíthatná: mint az istenség nagy gondolatával foglalatoskodás... S ha ...e fellobbanás fénye tisztán állítja elődbe annak tudását, hogy mindent, ami vagy, amivé lehetsz, mindent, amit gondolsz, érzesz, akarsz, cselekszel és éldellesz, szóval egész lényedet, fenntartásod s tökéletesülésed minden eszközeit egyedül e hatalmi és értelmi összehatásnak köszönheted: akkor fog kebeledben felébredni a csudálat, tisztelet és hála legmélyebb érzeteinek azon kimagyarázhatatlan vegyülete, mit emberi nyelven imádnak mondanak.” Imádkozzunk azért, hogy bennünk is megfogalmazódjon a felismerés: mindent Istennek köszönhetünk.

„Te lennél a Mindenség maga? / Avagy a Törvény, mely uralkodik felette?”

Talán senki nem gondolta, hogy az idő múlásával semmit nem veszít majd aktualitásából Szent-Györgyi Albert (1893 – 1986) 1970-ben, Az örült majom című művében feltett kérdése: „Képes lesz-e túlélni az emberiség a ma élő emberek mesterkedéseit, akik – úgy látszik – gyakran inkább örült majomként, mint épeszű emberként cselekszenek?” Szent-Györgyi mondatai óta szinte semmi nem változott, talán csak rosszabbodott a helyzet. Mintha a világ tele lenne csupa örült majommal és a racionális gondolkodás kihalófélben lenne különösen azok között, akik a világot irányítani akarják. Ebben a könyvben, nemcsak az író kétségei fogalmazódnak meg, hanem benne van egy hét darabból álló versciklus is, a Psalmus Humanus című, hét ima, hét zsoltár Szent-Györgyi tollából.

A Nobel-díjas orvos alma matere a Lónyay Utcai Református Gimnázium volt, itt szívta magába a tudás és a hit alapjait. Amikor megkérdezték Szent-Györgyit, valljon hitéről, ő a következőképpen válaszolt: “Nem vallásos, hanem istenfélő ember vagyok... Egy istenfélő ember csodálattal tekint fel és azt kérdezi, mi az, hogy Isten? És azt is szeretném tudni, hogy valójában, mit jelent a ’teremtés’! Egy istenfélő embert mélyen áthat a természet és a teremtés nagyszerűsége.” Ezt a nagyszerűséget kutatta, ezt a nagyszerűséget szerette volna megfejteni és ennek a nagyszerűségnek és természetfeletti titoknak a dicsőítésére születtek a zsoltárok is még 1964 nyarán, amikor második felesége, Márta halála után a tudós súlyos lelki krízist élt át.

A psalmus görög eredetű szó és műfaját tekintve himnusznak, dicsőítő éneknek tekinthető. Tartalmát illetően a zsoltárokat az egyszerűség és a közvetlen hangnem jellemzi. Szent-Györgyi is nagyon egyszerű, de bensőséges hangnemben fordul Istenhez, építi vele a kapcsolatát. A Psalmus bevezető sorai után a versek Istenről, a vezetőkről, a szívről és elméről, az energiáról és sebességről, a Földről és végül a gyermekről szólnak. Anélkül, hogy hosszas elemzésbe

kezdenénk, érdemes megemlíteni, hogy az Isten dicsőségére végzett munka Szent-Györgyi gondolatvilágának egyik középpontja, Joó Sándor egyenesen úgy fogalmaz, hogy ebben a három szóban: Isten dicsőségének a szolgálata, az egész keresztény élet belefoglalható. Hogyan hangzik ez Szent-Györgyinéél? „Uram! Azzal dicsérlek, hogy szebbé teszem a Teremtés rámeső zugát, / Hogy fénnel, meleggel, jóakarattal és örömmel / Töltöm meg világomat.”

Szent-Györgyi vall emberi esendőségéről is: „De szívem retteg és gyűlölködik, / Megrontja szellememet, / s halált hozó iszonyú fegyverrel tör / Országodra, reám és embertársaim ellen, / Hogy szétroncsolja az élet szent szövetét. / Uram! Tisztítsd meg szívemet, emeld magadhoz szellememet. / Hogy testvéreimnek testvére lehessenek.”

Természetesen a Psalmus mellett számos esetben megnyilvánult a közélet kérdéseiben is. Az ő világa a második világháború után, hasonlatosan a mostani világunkhoz és helyzetünkhöz, erőteljes átalakuláson ment keresztül. Szent-Györgyi úgy vélte, nem fordíthatjuk el a fejünket, meg kell válaszolni a felmerülő kérdésekre egyéni, nemzeti és világszinten is: „Amikor egy világ összedől, a sors a lét vagy nemlét kérdését tárja a nemzet elé. Erre a kérdésre tisztán és világosan kell felelni. Akarunk-e élni s hogyan, milyen legyen az a világ, amelyet építeni akarunk? Kitérni a válasz elől vagy halogatni a feleletet nem lehet, mert ez egyértelmű volna az életről való lemondással.” A világban ma is olyan változásokat erőltetnek – gondoljunk csak a genderlobbira, a bevándorlásra –, amikre nekünk egyénenként, az egyháznak, az országok vezetőinek is erőteljes és világos válaszokat kell adnunk. Rajtunk is múlik, hogy az életet válasszuk!

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Simmelweis Orvostörténeti
Múzeum

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

